

РЕШЕНИЕ

№ 8331

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7430** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на М. Б. Д., с посочен адрес – [населено място], Л. Голф Р. 94Ф, с имейл адрес – [електронна поща] срещу Решение № Ж -552/ 24.06.2024 г. на КЕВР и срещу Решение № Ж-670/27.07.2023 г. на КЕВР.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорените административни актове, поради нарушаване на административнопроизводствените правила, материалния закон и неговата цел.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява, представлява се от адв П. Б., която поддържа жалбата и моли съдщата да бъде уважена. Претендира разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, се представлява от юрк. К. и юрк. Б., които оспорват жалбата и молят съда да я отхвърли. Относно оспореното Решение № Ж-670/27-07.2023 г. на КЕВР излагат доводи за недопустимост на съдебното производство, поради просрочие на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Представят писмени бележки.

Заинтересованата страна – - „Електроразпределение Север“ АД , чрез адв.К. оспорва жалбата, поддържа изложеното от процесуалния представител на КЕВР . Претендира разноси по представен списък.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателя М. Д. е собственик на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект къща Ф-94 с идентификатор 02508.541.162.27 в комплекс „Л. Голф Р.“.

На 20.03.2023 г. е подала Искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обект „жилищна сграда с идентификатор 02508.541.162.27“, находящ се в [населено място], комплекс „Л. Голф Р.“, УПИ 02508.541.162, къща Ф-94, като е заявила мощност 12 kW, монофазно захранване. М. Д. желае обектът ѝ да бъде присъединен като самостоятелен обект към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД и да се отдели от комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място].

Жилищна сграда с идентификатор 02508.541.162.27, с адрес: [населено място], [община], област Д., се намира в комплекс „Л. Голф Р.“ с идентификатор 02508.541.162. Сградата не е присъединена към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД, а към електропреносната мрежа на ЕСО ЕАД. Захранването на сградата, както и на други сгради около нея, които са част от комплекс „Л. Голф Р.“, е осъществено от възлова станция „Л.“, която е част от мрежа средно напрежение на комплекса, заедно със съответните трафопостове и мрежа ниско напрежение. Инсталациите средно и ниско напрежение не са собственост на „Електроразпределение Север“ АД. Меренето на комплекса е осъществено в подстанция „Б.“ 110/20 kV. Комплексът е присъединен към ЕСО ЕАД по реда на чл. 117, ап. 5 и ап. 6 от Закона за енергетиката (ЗЕ), с един потребител (електромер), по силата на сключен договор.

При присъединяването на цитирания комплекс от инвеститорите не е било предвидено отделните обекти в комплекса да имат качеството на самостоятелни ползватели на електроразпределителната мрежа и да встъпват в договорни отношения с оператора на електроразпределителната мрежа, както и да бъдат индивидуални търговски участници. Към настоящия момент на територията на комплекса „Електроразпределение Север“ АД няма клиенти.

Към юли 2023 г. ПИ 02508.541.162 по КККР на [община] не е в границите на „територия на населено място“ по смисъла на §5, т. 6 от ДР на Закон за устройство на /територията, както и няма данни за сдружение на собствениците на сгради в режим на Етажна собственост в посочения ПИ.

На 22.06.2023 г. електроразпределителното дружество е предложило на г-жа Д. становище за присъединяване на обект на клиент на електроразпределителната мрежа с изх. № ПУПРОК-2817/22.06.2023 г. за обект, сграда с идентификатор 02508.541.162.27 в комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място], предвиждащо изграждане на нов трафопост (ТП), ситуиран в имота на клиента, изграждане на кабелна линия и кабелна канална система, монтаж на електромерно табло и на средство за търговско измерване. Посочено е, че клиентът се задължава след сключване на договора за присъединяване да изгради със собствени средства посочените в становището съоръжения за присъединяване. Установено е, че на територията на комплекса има изградена енергийната инфраструктура, ведно с всички съоръжения за доставка и потребление на ел.енергия.

Във връзка с направеното искане до „Електроразпределение Север“ АД, електроразпределителното дружество е отговорило на жалбоподателя, че ще направи

опит за осъществяване на комуникация със собственика/собствениците на енергийната инфраструктура (ТП-ве, кабелни и въздушни линии), разположена на територията на комплекс „Л. Голф Р.“ за предоставяне ползването им за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до клиенти на дружеството, след сключване на съответния за целта договор съгласно чл. 117, ал. 8 от ЗЕ.

Въз основа на заявеното от електроразпределителното дружество, г-жа Д. подава жалба до КЕВР, който с Решение Ж-670/27.07.2023 г. е прекратил административното производство по жалба с вх.№ Е-11ИН-00-370/10.05.2023 г. срещу „Електроразпределение Север“, АД.

Решението не е оспорено от М. Д. в 14-дневния срок и същото е влязло в законна сила.

Жалбоподателят няма сключен договор с „ЕСО“ ЕАД, поради което в проведеното административно производство през 2023 г., електропреносното дружество не е взело отношение по жалбата.

На 23.04.2024 г. М. Д. отново подава жалба с вх.№ Е-11Х-00-106/23.04.2024 г. по описа на КЕВР, срещу „Електроразпределение Север“, АД с която моли комисията да предприеме съответните мерки, за да улесни предоставяне на електроснабдяване в рамките на сроковете, посочени в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм. от 02.04.2024 г.).

Въз основа на подадената жалба е проведено административно производство, в хода на което административният орган е изискал становище от „Е. Север“, АД

В становището на „Електроразпределение Север“ АД е обяснено, че е направен опит за осъществяване на контакт със собственика/собствениците на енергийната инфраструктура и опит за сключване на договор за ползване на енергийни съоръжения, съгласно чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, като информация за резултата от него е била предоставена и на жалбоподателя на електронната поща на 23.10.2023 г. След извършените проверки за установяване на собственика на съоръженията в комплекса е било установено, че по отношение на енергийната инфраструктура на територията на комплекса има висящо производство по предявен иск от временния синдик на „Лайт Хаус Голф Ризорт“ АД (обявено в неплатежоспособност, с начална дата на неплатежоспособността 31.12.2011 г.), който иск е за прогласяване на недействителност на сделка между „Лайт Хаус Голф Ризорт“ АД и „АЦК“ ООД и попълване на масата на несъстоятелността. Предвид последното към настоящия момент „Електроразпределение Север“ АД е в обективна невъзможност да реализира процедура по договаряне на чужди съоръжения на основание чл. 117, ал. 8 от ЗЕ, тъй като не е ясно на кого принадлежи правото на собственост върху енергийната инфраструктура, разположена на територията на комплекса.

Изготвен е доклад вх.Е-ДК-741/17.06.2024г. от комисия в състав – директор на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, Началник на отдел дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и двама главни експерти в същата дирекция.

Проведено е закрито заседание на 24.06.2024 г. на КЕВР, в което е приет доклада, относно жалбата на М. Б. Д. и е взето Решение № Ж-552/24.06.2024г. на КЕВР. С цитираното решение на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, КЕВР е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-106/23.04.2024 г., подадена от г-жа М. Б. Д. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя.

Проведен е разпит на свидетелите Б. Б. Г. и А. С. Ч.. Двата свидетели са заявили пред съда, че са собственици на къщи –самостоятелни обекти в комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място], като нямат договор с електроразпределително дружество. Обектите им, както и на жалбоподателя са свързани с електрическата мрежа, която е била въведена в експлоатация от строителя на комплекса. Свидетелстват за електричество с лошо качество, като не знаят цената, която заплащат дали е съответна и отговаряща на изразходеното от тях количество ел. енергия , която им е предоставена от търговско дружество, което осъществява цялата годишна поддръжка на комплекса. Знаят, че има спор за собственост, относно находящите се в комплекса ел. съоръжения – трафопост, но и на място се произвежда електричество от намиращите се в близост соларни съоръжения.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е частично допустима и е подадена в законоустановения 14 - дневен срок досежно оспорване на Решение № Ж -552/ 24.06.2024 г. на КЕВР. По отношение на заявеното от жалбоподателя оспорване на Решение № Ж-670/27.07.2023 г. на КЕВР, жалбата е просрочена, като подадена след изтичане на 14-дневния срок за оспорването му. Към момента на подаване на жалба с вх.№ Е-118-00-106/23.04.2024 г. до КЕВР от М. Димидова, Решение № Ж-670/27.07.2023 г. на КЕВР ѝ е било връчено, видно от съдържанието на жалбата, в която се цитира част от съдържанието на решението и се излага становище по същото. Цитираното Решение № Ж-670/27.07.2023г. не е оспорено в предвидения 14-дневен срок, поради което е влязло в сила и жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане.

Жалбата срещу Решение № Ж -552/ 24.06.2024 г. на КЕВР е подадена пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР на което е адресат, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и на клиенти срещу крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Съгласно ал. 5 на чл. 22 от ЗЕ, когато комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката – Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3.

Административният акт съдържа фактически и правни основания съгласно

изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. „когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал. 2 на чл. 147/.

В случая преписката е прекратена, тъй като жалбата е приета за неоснователна.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са изложените в писмените бележки на адв.П. В. твърдения, че административният орган не е извършил обстойна проверка на всички относими факти, а е приел безусловно становището на електроразпределителното дружество.

Процесното решение на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон и неговата цел.

Присъединяването на клиенти към електроразпределителната мрежа е уредено в Закона за енергетиката, Раздел X „Присъединяване на производители и клиенти към мрежите. Достъп до мрежите.“. Съгласно чл. 117 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, включително зарядна точка, разположен на съответната територия, който отговаря на посочените в същата разпоредба условия. Видно от разпоредбата на ал. 3 на чл. 117 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7.

В Държавен вестник, брой 28 от 02.04.2024 г. е публикувана и влязла в сила Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, с която е отменена досега действащата Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно разпоредбата на § 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, незавършените процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители извън тези по Закона за енергията от възобновяеми източници и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба, се довършват по досегашния ред. С оглед на това и предвид обстоятелството, че процедурата по присъединяване е започнала преди отмяната на старата наредба, към настоящото производство следва да се прилагат разпоредбите на отменения нормативен акт.

Безспорно е обстоятелството, че комплекс „Л. Голф Р.“, [населено място] е присъединен към електропреносната мрежа като един обект въз основа на сключен договор за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 5 от ЗЕ, съгласно който електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са

негова собственост. Електрическата енергия за обекта в комплекса се измерва с един търговски електромер. За комплекса не са проектирани и изградени индивидуални търговски измервания за всеки вътрешен подобект.

Безспорно е и обстоятелството, че в комплекса има изградена и работеща енергийна инфраструктура, включително и енергийни съоръжения. Безспорен е и факта, че енергийните съоръжения не са собственост на „Електроразпределение Север“ АД. В тази насока съдът цени представените от жалбоподателя писмени доказателства – разрешения за строеж № 186/15.06.2006 г. , издадено от [община], за строеж на трафопостове 6,7,8, 9 и кабелни линии за свързването им на „Клиф Голф Холидей Клуб“ АД /лист 65 от делото/, разрешение за ползване № ДК-07-Д-93/20.12.2023 г. , издадено от Началника на РДНС Д., с което е въведен в експлоатация строеж „бетонен комплектен трансформаторен пост БКТП с трансформатор, кабелна линия и и телемеханична система за предаване на данни в реално време“ с възложител „АЦК“ ООД / лист 198 от делото/, както и свидетелските показания на св. Б. Б. Г. и А. С. Ч., които са взаимно допълващи се и непротиворечиви.

Безспорно е и, че по отношение на собствеността на енергийната инфраструктура в комплекса има висящо съдебно производство по предявен иск от временния синдик на „Лайтхаус Голф Ризорт“ АД – търговско дело № 2708/2019г. по описа на СГС, ТО –VI-1 състав, с предмет главен иск по чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ във връзка с чл.647 ал.2 ТЗ и евентуални искове по чл.135 ЗЗД и чл.645 ал.3 ТЗ. Исковата молба е вписана по партидата на недвижими имоти, включващи трафопост – общо 9 броя , поземлен имот с идентификатор 02508.541.136, недвижим имот – сграда с идентификатор 02508.541.136.1, ГРУ и 83,33% идеални части от правото на собственост, видно от представено заявление на синдика на „Лайтхаус Голф Ризорт“ АД / в несъстоятелност/ до Служба по вписвания -Б. /лист 80 / и приложена справка от АП –Служба по вписвания –гр.Б. / лист 26 и следващи от делото/

С Решение № 260053/18.03.2024 г. /лист 182-190/ е отхвърлен предявения от синдика иск с пр.основание чл.647 ал.1 т.3 ТЗ; обявени са за относително недействителни по отношение на кредиторите на масата на несъстоятелността по предявения от синдика иск по чл.135 ал.1 ЗЗД, договори за покупко –продажби на обособени части от търговското предприятие на „Лайтхаус Голф Ризорт“ АД , включващо и енергийната инфраструктура на комплекс Л. Голф Р.; оставен е без разглеждане предявен от синдика на „Лайтхаус Голф Ризорт“ АД при условията на евентуалност иск по чл.645 ал.3 ТЗ.

Решението не е влязло в сила и е обжалвано пред Софийски апелативен съд, видно от надлежно изискана и приложено по настоящото дело справка – писмо изх.№ 68120/05.12.2024 г. от СГС -ТО VI-1 състав.

Предвид това заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД е в обективна невъзможност да предприеме действия по реализиране на процедура по договаряне на чужди съоръжения на основание чл.117 ал.8 ЗЕ, докато съдебният спор относно собствеността на енергийната инфраструктура не бъде

решен с влязло в сила съдебно решение по посоченото търговско дело.

Затова неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че са изпълнени всички изисквания на чл.23 ал.1 от Наредба № 6/24.02.2016 г. за присъединяването ѝ като клиент на електрическа енергия към разпределителните електрически мрежи. Неправилно от жалбоподателя се интерпретира факта свързан с изграждането и въвеждането в експлоатация на енергийните съоръжения, за които няма спор, че са налични и в работещ режим. Спорно е правото на собственост по отношение на изградената и работеща енергийната инфраструктура, чрез която се снабдяват с ел. енергия всички собственици на самостоятелни обекти в комплекс Л. Голф Р..

Разпоредбата на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ установява, че електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. КЕВР няма правомощия да следи дали даден инвеститор съблюдава собствените си интереси във връзка с присъединяване на обекта му към електроразпределителната мрежа и дали изпълнява сключените от него договори с трети лица. В случая лицензиант се явява „Електроразпределение Север“ АД и ответника е компетентен да извърши проверка на неговите действия и евентуални бездействия.

Предвид това, необосновани са твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че съществуващите договорни отношения между трето лице, сключило договор за присъединяване на обект на потребител с "ЕСО" ЕАД, касаещи прехвърляне собствеността на вече изградените съоръжения за присъединяване, са неотнормими към направеното искане за откриване на самостоятелни партиди за реално ползвана електрическа енергия.

Несъмнено, за да открие партида на името на жалбоподателя, както и да подпише договор за доставяне на електрическа енергия „Електроразпределение Север“ АД следва да има регламентиран и договорен достъп до енергийната инфраструктура, която не е негова собственост, а от друга страна както вече бе посочено има висящ съдебен спор за собственост по отношение на същата, който факт, обективно възпрепятства заинтересованата страна да предприеме действия по договаряне ползването ѝ .

Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски съответно за юрисконсултско възнаграждение и за заплатено адвокатско възнаграждение. На КЕВР следва да му бъде присъдено на основание чл. 143, ал.3 и 4 от АПК във връзка с чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

На „Електроразпределение Север“ АД следва да му бъдат присъдени разноски

за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева, изцяло заплатени по банков път, за което са представени договор за правна защита и съдействие, фактури и извлечение от банкова сметка.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК и чл.159 т.5 от АПК , Административен съд София –град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Б. Д., с адрес – [населено място], Л. Голф Р. 94Ф, с имейл адрес – [електронна поща] срещу Решение № Ж-670/27.07.2023 г. на КЕВР.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Д., с адрес – [населено място], Л. Голф Р. 94Ф, с имейл адрес – [електронна поща], срещу Решение №Ж-552/24.06.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-106/23.04.2024 г., подадена от г-жа М. Б. Д. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

ОСЪЖДА М. Б. Д. ЛНЧ [ЕГН] , да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

ОСЪЖДА М. Б. Д. ЛНЧ [ЕГН], да заплати на „Електроразпределение Север“ АД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], Т.-Е [улица], представлявано от двама от всеки от членовете на УС , разноски в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева, за адвокатско възнаграждение.

Решението, в частта в която жалбата е оставена без разглеждане подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, в останалата му част подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: